

РЕШЕНИЕ

№482

град Велико Търново, 20.09.2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - град Велико Търново, VIII - ми състав, в съдебно заседание на деветнадесети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диана Костова

при участието на секретаря П.И. разгледа докладваното от съдия Костова административно дело №576/2013 година по описа на съда, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 ал. 2 от Закон за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на К.Г.Д. *** против решение № 178/27.03.2013г. за Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от ректора на ВТУ „Св.св.Кирил и Методий“. Жалбоподателката намира отказа за незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона (чл.2, ал.1, чл.31 и §2,т.6 от ДР на ЗДОИ). Излага съображения относно мотива за отказ, според който исканата информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ. Твърди, че информацията е обществена, отговаря на легалното определение по чл.2, ал.1 от ЗДОИ, като цитира съответна практика на ВАС, с която е прието, че по смисъла на този текст от закона обществена информация е всяка съвкупност от данни, структурирани по определен критерий и с определено предназначение, както и всяко сведение за някои положение или за някаква дейност на задължените по чл.3 субекти, и такава не представлява тълкуването на правни норми. Правото на достъп до информация може да бъде упражнено и под формата на задаване на въпроси, когато заявителят не знае в какви документи се съдържа отговорът. Освен това не се установява от фактическа страна, че с отговора на поставените в заявлението за достъп до информация въпроси се засягат права и законни интереси на трети лица, чието изрично съгласие не е налице, доколкото съответната и цитирана съдебна практика в тази хипотеза изисква органът по чл.3 от ЗДОИ да уведоми тези трети лица и в зависимост от тяхното становище и едва тогава да постанови било отказ по чл.37 и чл.38 от ЗДОИ или решение по чл.28 от с.з. за предоставяне достъп до съответна информация. Твърди, че въпреки становището на административния орган е доказано наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като същата цели разкриване на злоупотреба с власт и повишаване прозрачността на ВТУ. Освен това въпросът дали има такъв надделяващ обществен интерес е правно ирелевантен за предоставяне на достъп, доколкото тълкуването на тази разпоредба следва да бъде свързано с наличието на някое от ограниченията на правото на достъп, и доколкото такова според жалбоподателката не е установено, то не следва да бъде изследван и въпроса за наличието на надделяващ обществен интерес. Твърди се, че предоставянето на поисканата информация не би накърнило какъвто и да било защитен

интерес. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение, като съдът признае правото на жалбоподателката на достъп до поисканата информация като задължи (чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ) ответника да ѝ я предостави в поисканата форма. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът – Ректорът на ВТУ „Св.св. Кирил и Методий” дава отговор на жалбата по реда на чл. 163 от АПК, в който намира отказът за законосъобразен, тъй като исканата информация не е обществена такава, поради факта, че не отговаря на двете кумулативни изисквания по чл.2, ал.1 от ЗДОИ, основно на изискването да спомага на заявителя да си състави мнение относно дейността на задълженото лице. Освен това цялата информация по този проект е публикувана на два интернет адреса, като останалата такава представлява вътрешноведомствена, съгласно разпоредбата на чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, поради което правилен и законосъобразен се явява постановения отказ. Процесуалният му представител адвокат Павлов в съдебно заседание поддържа становището за неоснователност на жалбата, като допълнително аргументира становището си в писмена защита.

Съдът, като взе предвид, административна преписка, изпратена с писмо изх. № 178/21.6.2013 година на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”, становищата на страните и представените по делото доказателства, обсъдено поотделно и в тяхната съвкупност приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала заявление за достъп до информация. вх. № 178/30.7.2011г. до Ректора на ВТУ”Св.св.Кирил и Методий”, с което е поискала да ѝ бъде предоставен достъп до обществена информация, свързана с проект ”Пътят на водата –природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм „ Зелените коридори в Еврорегион Долен Дунав от концепсия към практика”, референтен № 1-3.1--16, MIS ETC Code 39 по Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния –България, 2007-2009г. чрез получаване на отговори на конкретни въпроси: 1. доклад за напредък, отразяващ изпълнението на дейността по проекта за периода 28.10.2011 г.-27.1.2012г. 2.Какви са причините и мотивите за отказ на ВТУ „Св.св. Кирил и Методий” от изпълнението на проекта 3.Как университетът е защитил обществения интерес на академичните кадри и гражданите допринесли за изработването и осигуреното финансиране на този проект, на професионалните общности и целеви групи по проекта. В заявлението е посочено, че желае да получи съответната информация на хартиен носител, като на основание чл. 26, ал.1 от ЗДОИ ѝ бъде разрешен преглед на цялата документация за изпълнението на проекта за периода от 5.10.2011г. до 27.1.2012г. След уведомление с писмо изх.№178/13.8.2012г. на Ректор на ВТУ, че поради големия обем информация и летни отпуски информацията ще ѝ бъде предоставена след 30.9.2012г., същата е подала ново заявление №178/27.11.2012г. за достъп до обществена информация, по което ответник касационна жалба не се е произнесъл в законоустановения срок. Мълчаливият отказ по подаденото заявление е бил оспорен пред АСВТ, който с решение № 112/8.04.2013г., влязло в сила го е отменил като незаконсъобразен и на основание е чл.173, ал.2 от ЗДОИ е върнал преписката на ректор на ВТУ”Св.св.Кирил и Методий” за постановяване на изричен акт съобразно мотивите на решението, след като прецени дали се касае за обществена информация по смисъла на закона (чл.2 от ЗДОИ), дали са налице другите предпоставки за предоставяне на същата, както и основания за предприемане на действия по защита интересите на трети лица, след което да се произнесе по реда и във формата, предвидени в чл.28 от ЗДОИ или по чл.38 от ЗДОИ. С решение от 27.5.2013г. Ректор на ВТУ „Св.св.Кирил и Методий” е отказал предоставяне на исканата информация, тъй като същата не е обществена такава по смисъла на закона, тъй като не отговаря на двете кумулативни изисквания по чл.2 от ЗДОИ, доколкото съдържанието има превес над формата, тъй като исканата информация не е свързана с обществения живот в страната, не дава възможност на гражданите да си създадат мнение за дейността му, касае се за вътрешноведомствена информация, а тази която е достъпна за трети лица е публикувана на

съответни сайтове. Освен това е преценено, че се засягат интересите на трети лица като няма изрично съгласие от тях, а основната цел, поради която се иска достъп е задоволяване на лични потребности на заявителката, а не на обществените нагласи. С тези мотиви на основание чл. 37, във вр. с чл. 2 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по заявление вх.№178/27.11.2012г. Изложил е и съображения, че дори да се приеме, че е такава, то тя засяга интересите на трето лице, няма изричното му съгласие за предоставянето ѝ, поради което попада в случаите на ограничен достъп по смисъла на чл. 37 ал. 1 т. 2 от закона.

При така описаната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, подадена е от лице с активна процесуална легитимация, чийто интерес, като заявител на искането за достъп е засегнат от оспорения отказ. Атакува се акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред по смисъла на чл. 40, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, и оспорването е извършено в предвидения от закона срок, поради което жалбата се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно легалното определение в чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ “обществена информация”, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Правото на всеки гражданин на Република България на достъп до обществена информация е прогласено в чл. 4 от ЗДОИ, но условието е обществената информация да е създадена или съхранявана от органа, от който се иска. Субектите, които са задължени да предоставят обществена информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ, като в чл. 3, ал. 2, т. 3 изрично са посочени като задължени да предоставят обществена информация физическите и юридически лица, извършващи дейност, финансирана от консолидирания държаван бюджет и средства от фондове на Европейски съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми, като ограничението по отношение на тези лица в същата разпоредба е, че същите предоставят обществена информация за дейностите, финансирани по някои от посочените начини. Висшите учебни заведения в Република България по правноорганизационната си форма са юридически лица (чл. 6, ал. 1 от Закона за висшето образование). Не се спори, че ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново е партньор по проект и Пътят на водата – природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм „Зелените коридори в Еврорегион Долен Дунав от концепсия към практика, референтен № 1-3.1-16, MIS ETC Code 39” Тоест, несъмнено е качеството на висшето училище на субект на задължение по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, доколкото претендираната информация е създавана, събирана и съхранявана от юридическото лице и касае дейността му по този проект, финансирана от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. На следващо място, настоящият състав намира, че поисканата от К.Д. информация безспорно попада в категорията на обществената такава, доколкото същата е генерирана и съхранявана от задължен по ЗДОИ субект във връзка с проектната му дейност, финансирана от ЕС, което обуславя връзката ѝ с обществения живот в Република България, а и не само, тъй като подобна дейност въобще попада в обсега на интереса и обществения живот на Европейския съюз. Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод усвояването на средства по европейски фондове предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Произходът на средствата, с които се финансира изпълнението на проекта обуславя връзката на проектната

дейност на задължения субект ВТУ с обществения живот в страната. Настоящият състав намира, че съображенията на ответника, че не е законово оправдано по реда за достъп по ЗДОИ гражданите да поставят вълнуващи ги въпроси без да е налице обществен интерес, нямат нормативна опора. Легална дефиниция за обществен интерес не е установена, макар да се използва това понятие законодателно вкл. в ЗДОИ. Характерът на средствата, с които се финансира дейността на ВТУ по проекта, и съобразявайки разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, формират извода, че търсените сведения неминуемо представляват обществен интерес, а доколкото гражданите са част от обществото, последните имат право на достъп, търсейки информация, която вълнува обществеността и в частност гражданите. Извън наведените доводи, че исканата информация е от личен интерес, ответникът не ангажира доказателства в този смисъл. При това положение, фактическите установявания по делото не са в противоречие със законово установената в чл. 2 от ЗДОИ цел за получаването на достъп до обществена информация. Като партньор в проект по европейска програма, ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” следва да осигури нужната публичност и информираност на гражданите относно усвояването на европейски средства, в какъвто смисъл е и отправеното заявление за достъп от Д.. В разпоредбите на ЗДОИ законодателно е обезпечено именно правото на широка информираност на гражданите и достъп до сведения от процесния вид чрез осигуряване на възможност на субектите на правото на достъп (каквато безспорно е жалбоподателката по аргумент от чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ) да си съставят мнение за осъществяваната от задължените субекти по чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ дейност. За реализиране на тези свои права и за формирането на собствено мнение относно дейността на ВТУ по проекта, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, К.Д. е поискала достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България. По делото, не се установи преследването на други цели, различни от съставянето на собствено мнение за дейността на задължените по закона субекти, като от страна на ответника в обратен смисъл не се ангажираха доказателства. Приложението на ЗДОИ в настоящия казус не се дерогира от друг специален закон според разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ доколкото доказателства и аргументи в тази насока липсват. Не се установи наличие и на нормираните в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ от предоставяне на достъп – исканата информация да е класифицирана или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; достъпът да засяга интересите на трето лице и да няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация да е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Същевременно, чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ гарантира правото на достъп на гражданите дори при наличие на ограничителните хипотези, като прогласява, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен, което изисква преценката на компетентния орган. В оспореното решение ректорът на ВТУ се е позовал на чл. 37 от ЗДОИ за постановяване на отказа, но не е конкретизирал приложимата според него хипотеза. От мотивите на акта тълкувателно може да се извлече, че е фиксирана втората точка на алинея първа, доколкото се твърди, че се засягат правата и интересите на трети лица. В случая с оглед предоставената преписка съдът не констатира наличието на такива данни, вкл. за информация, представляваща лични данни, защитена тайна и прочие. Същевременно, в хода на съдебното дирене, ответникът не ангажира доказателства в този смисъл, както и за предприета от него процедура по индивидуализиране на засегнатите лица, тяхното уведомяване и съответно искане на съгласие, което да обоснове предоставянето на достъп, респективно постановяването на отказ. Горното мотивира съда да приеме, че това ограничение е неприложимо. Обществената информация, чието представяне се иска касае кандидатстването и изпълнението на вече одобрения проект. Вън от горното следва да се подчертае, че правото на информация е допълнително защитено от законодателя (чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ), дори в случаи, когато са засегнати интересите на трети лица, чието писмено съгласие не е взето, но е установен надделяващ обществен интерес, който по смисъла на § 1,

т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Такова произнасяне на ректора липсва в процесното решение. Тъй като по делото не се доказва хипотезата на засегнати интереси, не следва да бъде обсъждано и приложението на надделяващ обществен интерес, но според съда произходът на средствата от фондове на Европейския съюз, предоставени във връзка с изпълнението на проекта, само по себе си предполага такъв. На последно място, според трайната съдебна практика понятието „обществена информация” следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ лица, но не изчерпва всички възможни хипотези. Поради това не е необходимо да се изисква само информация, съдържаща се в конкретен документ, за да се квалифицира тя като обществена. По тези съображения, съдът не споделя становището на ответника, че на практика заявителката е поставила въпроси, отговорите на които не попадат в приложното поле на ЗДОИ, тъй като исканото не представлява налична обществена информация.

Единственото ограничение, което следва да бъде спазено при предоставяне на съответната информация касае приложението на регламент (ЕО) № 1828/2006 на Комисията, и Регламент (ЕО) № 1080/2006. Чл. 13, § 2 от регламент (ЕО) № 1828/2006 на Комисията, съгласно който " инспекциите, които се извършват от управляващия орган съгласно член 60, буква б) от Регламент (ЕО) № 1083/2006, или от съответните инспектори, определени от държавите-членки по отношение на програмите по цел Европейско териториално сътрудничество в съответствие с член 16 от Регламент (ЕО) № 1080/2006, обхващат, според случая, административните, финансовите, техническите и материалните аспекти на операциите. Инспекциите, гарантират, че действително извършените деклариран разходи, действителната доставка на съответните стоки или услуги, съгласно решение за одобряване (проверка на извършената услуга), точността на заявленията за покриване на разходите, представени от бенефициера и съответствието на операциите и разходите на общностните и националните правила. Затова и те представляват "друга защитена тайна" по смисъла на чл. 37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ, достъпът до които на лица, които не са призвани съгласно техните функции да знаят за тях, е изключен на основание чл. 37, § 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1828/2006 на Комисията. Безспорно жалбоподателката не е сред оправомощените лица, поради което предоставената ѝ информация търпи горепосочените ограничения.

Предвид изложените мотиви, съдът намира, че Решение № 179/ 27.05.2013 г. за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, е незаконосъобразно като постановено при противоречие на материалноправните разпоредби и при несъобразяване с целта на закона.

При този изход на спора, разноски на страните не следва да се присаждат, тъй като няма направени такива искания.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 178/27.03.2013г. за Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, по заявление, подадено от К.Г.Д., като незаконосъобразен.

ЗАДЪЛЖАВА ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново да предостави достъп до обществената информация, поискана със заявление № вх.№178/27.11.2012г., подадено от К.Г.Д., съобразно указанията на съда, дадени в мотивите на решението и при спазване на закона.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: